

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **106502** (13) **U**
(51) МПК
G01N 33/49 (2006.01)
A61K 31/137 (2006.01)
A61P 9/12 (2006.01)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

<p>(21) Номер заявки: u 2015 11112</p> <p>(22) Дата подання заявки: 12.11.2015</p> <p>(24) Дата, з якої є чинними права на корисну модель: 25.04.2016</p> <p>(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 25.04.2016, Бюл.№ 8</p>	<p>(72) Винахідник(и): Лазур Янна Василівна (UA), Рішко Микола Васильович (UA), Бичко Михайло Васильович (UA), Когутич Іван Іванович (UA)</p> <p>(73) Власник(и): ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД "УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ", вул. Підгірна, 46, м. Ужгород, 88000 (UA)</p>
---	--

(54) СПОСІБ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛІКУВАННЯ ЕФЕДРИНОМ ХВОРИХ З ЛЕГЕНЕВОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ НА ФОНІ ПНЕВМОКОНІОЗУ

(57) Реферат:

Спосіб оцінки ефективності лікування ефедрином хворих з легеневою гіпертензією на фоні пневмокониозу включає порівняння стану хворих до і після лікування. До лікування ефедрином у хворого в стані спокою здійснюють забір 5 мл крові з ліктьової вени і визначають рідинні властивості крові шляхом вимірювання в'язкості крові на ротаційному віскозиметрі при різних напругах зсуву від 0,020 дин/см² до 8,8 дин/см². Далі після лікування ефедрином проводять забір 5 мл крові з ліктьової вени і проводять аналогічне дослідження. Якщо в'язкість крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшиться на 7,0 % і більше в порівнянні з напругою до лікування, то гемореологічний результат та клінічний ефект оцінюють як позитивні.

UA 106502 U

Корисна модель належить до медицини, а точніше до кардіології, і може бути використана для об'єктивної оцінки клінічного ефекту ефедрину у хворих з легеневою гіпертензією (ЛГ) на фоні пневмоконіозу.

5 Відомий спосіб оцінки ефективності лікування хворих з ЛГ на фоні пневмоконіозу різними препаратами, в тому числі ефедрином, який полягає в порівнянні даних доплер-сигналів кровоплину в легеневій артерії при трикуспідальній регургітації - порівнянні систолічного тиску в легеневій артерії - до і після лікування [1] - прототип.

Спосіб оцінки ефективності лікування проводять за допомогою доплер-ехографії наступним чином: визначають максимальну швидкість трикуспідальної регургітації ($V_{\text{максТР}}$), далі проводять розрахунок систолічного тиску в легеневій артерії по формулі Бернуллі: $P_{\text{л сист}} = 4 \times V_{\text{максТР}}^2 + P_{\text{пп}}$.

В залежності від стану наповнення шийних вен оцінюють тиск в правому передсерді ($P_{\text{пп}}$): $P_{\text{пп}}$ приймається за 5 мм рт.ст. при звичайному наповненні шийних вен, при 10 мм рт.ст. при помірно набуханні шийних вен, і понад 15 мм рт.ст. при значному наповненні шийних вен.

15 Суть способу - це порівняння систолічного тиску в легеневій артерії до і після лікування ефедрином.

Але такий спосіб не забезпечує достовірну інформацію дієвості клінічного ефекту застосування препарату ефедрину, так як тиск в легеневій артерії може зовсім не змінюватись при наявності позитивного клінічного ефекту (тобто зникнення задишки, ціанозу, тахікардії, 20 болей, кашлю, запаморочення).

Задачею корисної моделі є об'єктивізація клінічного ефекту ефедрину у хворих з легеневою гіпертензією на фоні пневмоконіозу.

Поставлена задача вирішується таким чином, що у способі оцінки ефективності лікування хворих з ЛГ на фоні пневмоконіозу, який включає порівняння стану хворих до і після лікування, згідно з корисною моделлю, до лікування ефедрином у хворого у стані спокою здійснюють забір 25 5 мл крові з ліктьової вени і визначають рідинні властивості крові шляхом вимірювання в'язкості крові на ротаційному віскозиметрі при різних напругах зсуву від 0,020 дин/см² до 8,8 дин/см², далі після лікування ефедрином проводять забір 5 мл крові з ліктьової вени і проводять аналогічне дослідження, при цьому якщо в'язкість крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² 30 зменшується на 7,0 % і більше в порівнянні з напругою до лікування, то гемореологічний результат та клінічний ефект оцінюють як позитивні.

Запропонований спосіб оцінки ефективності лікування ефедрином хворих з легеневою гіпертензією на фоні пневмоконіозу має суттєві переваги над способом - прототипом, а саме в дослідженні встановлено, що позитивний клінічний ефект ефедрину по суб'єктивній ознаці 35 завжди поєднується з позитивним гемореологічним результатом лікування, при цьому зниження систолічного тиску в легеневій артерії може і не бути.

Спосіб здійснюється наступним чином:

Приклад 1. У хворого Л. у висхідному стані відмічалось 6 нападів задишки, 5 епізодів тахікардії на добу, вихідний систолічний тиск в легеневій артерії - 61 мм рт.ст., густина крові $[\eta]$ 40 при нарузі зсуву 0,3 дин/см² складала 28,4 спз. Після застосування лікування ефедрином напади задишки зникли. Але систолічний тиск в легеневій артерії залишився попереднім - 61 мм рт.ст., тобто він не став відображенням клінічного покращення стану хворого. При цьому густина крові $[\eta]$ зменшилась до 19,7 спз, тобто відмічалось співпадіння клінічного та гемореологічного результатів лікування.

45 Приклад 2. У хворого Р. у висхідному стані відмічалось 6 нападів тахікардії та задишки на добу, систолічний тиск в легеневій артерії складав 63 мм рт.ст., густина крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² складала 28,5 спз. Після лікування ефедрином напади задишки та тахікардії зникли, систолічний тиск в легеневій артерії майже не змінився (62 мм рт.ст.), густина крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшилась до 20,0 спз.

50 Приклад 3. У хворого Б. у висхідному стані відмічалось 8 нападів задишки, поєднаної з тахікардією на добу, систолічний тиск в легеневій артерії - 60 мм рт.ст. Густина крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² складала 28,8 спз. Після лікування ефедрином напади задишки та тахікардії зменшились до 1, систолічний тиск в легеневій артерії не змінився (60 мм рт.ст.), густина крові зменшилась до 21,5 спз.

55 У вказаних прикладах клінічний ефект підтверджується гемореологічним.

Запропонований спосіб достовірно об'єктивізує клінічне покращення стану хворих з легеневою гіпертензією на фоні пневмоконіозу після проведеного лікування ефедрином, зменшує кількість ускладнень, так як відпадає необхідність проведення доплер-ехокардіографії, що особливо проблематично у хворих різних вікових категорій, з тахіаритміями, недостатністю 60 кровообігу, коморбідною патологією.

Корисна модель може бути використана у кардіологічних відділеннях лікувальних закладів, кардіологічних центрах тощо.

Джерела інформації:

1. Yock P.G.et all. Circulation, 1984. - Vol.70. - P. 657-669 - Прототип.

5

ФОРМУЛА КОРИСНОЇ МОДЕЛІ

Спосіб оцінки ефективності лікування ефедрином хворих з легеневою гіпертензією на фоні пневмоконіозу, який включає порівняння стану хворих до і після лікування, який **відрізняється** тим, що до лікування ефедрином у хворого в стані спокою здійснюють забір 5 мл крові з ліктьової вени і визначають рідинні властивості крові шляхом вимірювання в'язкості крові на ротаційному віскозиметрі при різних напругах зсуву від 0,020 дин/см² до 8,8 дин/см², далі після лікування ефедрином проводять забір 5 мл крові з ліктьової вени і проводять аналогічне дослідження, при цьому якщо в'язкість крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшиться на 7,0 % і більше в порівнянні з напругою до лікування, то гемореологічний результат та клінічний ефект оцінюють як позитивні.

10

15

Комп'ютерна верстка В. Мацело

Державна служба інтелектуальної власності України, вул. Василя Липківського, 45, м. Київ, МСП, 03680, Україна

ДП "Український інститут інтелектуальної власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601